

Пише на српском да је сви разумеју

Биљана Трифуновић је отворила свој блог да би са пријатељицама на ручку и кафи причала о моди и деци, а стручне савете им писала на компјутеру. Број читалаца је из дана у дан постајао све већи...

За Београђанку Биљану Трифуновић нема тајни у економији, спољној трговини, рачуноводству и књиговодству, али...

– Када се видим на кафи, на слави, или на ручку са пријатељицама, а многе су чланице Удружења пословних жена Србије и имају своје фирме, да са њима не бих причала о прописима и законима, већ о моди, сукњама и деци, отворила сам свој блог – објашњава како је постала „блогерка“.

– Поставила сам блог пре две године на платформи „Ворд преса“ јер је то било бесплатно, а и да испробам како функционише. Уз то остварила ми се и још једна жеља: да седим ван канцеларије у лепом окружењу и пишем о темама које волим

да обрађујем – додаје наша саговорница.

Разочарана првим извештајем

Јесте да је дружељубива, али списак заинтересованих је превазишао њене многобројне пријатеље.

– Испоставило се да је блог привукао многе, сада месечно буде од 32.000 до 36.000 посетилаца. Извештај „Ворд преса“ је показао да је међу 30 милиона блогова колико је регистровано на тој платформи, мој блог доспео у 15 одсто оних најпосећенијих, иако писан на српском језику. Да сам хтела да га продам зарадила бих неке хиљаде долара, али сам га ја пригасила и прошлог лета прешла на „Гугл“, који није бесплатан али прима више текстова и има

боље могућности за рад – сећа се Биљана. – Без гриже савести могу да кажем да је тај мој блог користан друштвени рад јер за неку симболичну претплату читалац добија све прописе и законе на длану и за годину и по дана поставила сам на њега 370 текстова. Неке на две стране, неке и на читавих двадесет, што зависи од теме.

– У први мах ме је разочарао извештај о квалитету блога, који се на „Гуглу“ вреднује оценом од нула до 10 – само пет! Касније ме је обрадовало објашњење младића који ми технички одржава блог. Рекао ми је да „Фејсбук“ има деветку, да „Блиц“ и Б92 имају шестике, а да је он који има и ИТ сајт и ИТ блог неколико година старије од мог блога, добио оцену три. Текстове пишем сама, понекад ми помог-

Фото Анђелко Васиљевић

Некад новинар, данас пословна жена

не супруг Дејан. Догађа се да на блогу проведем сат-два, а некад и целих шест сати јер одговарам на питања – истиче ова вредна жена, у исто време власница и директор приватне фирме.

Као хладан туш деловало нам је Биљанино запажање током разговора да је са блогом „промашила тему“. Како, кад је читано то што пише?

– Мислила сам да ће мој блог да прате мала предузећа из Пожеге, Врања, Сурдулице, буде и њих, али предњаче компаније које овласте пет запослених „да се блогирају“ на www.biljanatrifunovicifa.com а када узем карту

света и статистику, то буде право чудо – смешка се задовољно. – Читају блог у Бразилу, Мексику, Америци, има наших људи и тамо далеко и у Европи, али када се појави неко из Кине, Емирата, Кувајта, или неких малих држава у Африци, стварно добијем вољу да радим. Видим да није узалуд.

За сада на блогу важи принцип из вица „пиши српски да те сви разумеју“... мада га кликом на аутоматског преводиоца они које то занима читају и на руском, енглеском, немачком, француском, открива Биљана.

– Ако будем ширила у будућности писање и блог, можда ће бити превођења јер бих желела да то буде подстицај за улагаче из иностранства, да им „сервирам“ на једном месту објашњење како да улажу у Србију, али за сада је сасвим довољно посла за мене – објашњава.

Много питања

Они које занима пословање у спољној трговини долазе на тренинге Биљане Трифуновић у привредној комори Новог Сада и Београда. На основу искуства из праксе предаје о увозу, извозу, девизном пословању, плаћању, наплати, кредитним

Кува недељом

Води своју фирму, пише блог, држи тренинге за пословне људе у привредној комори. Колико Биљана Трифуновић дневно ради? – Шест дана у недељи по 14 сати дневно. Али, зато морам да плаћам домаћицу у кући, да кува, пегла, усисава јер ја и када дођем кући седнем и читам прописе и документа. По некој мојој рачуници, један бољи рачуновођа мора да прочита годишње између четири и пет хиљада страна и подсети се важећих закона и упозна шта има у оним новим. Немогуће је то све постићи и ја сам пресекала, у кући нећу радити али ћу се посветити обавезама у фирми и – за породицу ћу кувати само недељом.

односима, значи свему оно што „захтева ситуација“. Ни ту јој не мањка искуства јер је школу рачуноводства држала још 1994.

– До 1991. године са дипломом економског факултета сам радила на два колосека, као новинар у „Привредном прегледу“ и књиговодство као допунску делатност за коју сам плаћала порез у општини. Одрачуноводства сам живела јер сам зарађивала три-четири пута више него од новинарства – истиче Биљана.

Отишла је из новина, посветила се својој фирми у којој је већински власник и директор и сада се на неки начин вратила писању.

– Блог је жив јер имам стални контакт са људима који га читају.

Они поставе питање а ја већ тог дана или најкасније сутрадан одговарам на то што су они желели да сазнају. Није савршен, али они којима користи кажу да је добро што не тумачим законе и прописе попут стручних сарадника на сајту министарстава, већ пишем или говорим на предавањима оно што сама спроводим у пракси – подвлачи наша саговорница.

– Ако се пријављује кредитни однос код Народне банке Србије, неизмирене обавезе према иностранству... – наводи нам Биљана конкретне невоље које могу да снађу пословног човека. – Узем образац па га попуним, дам модел јер после увидања девизног инспектора

та у многим ситуацијама заиста је неопходно сналажење и туђе искуство. Испостави се да нема човек кога да пита. Пореске обавезе су посебна прича, специјализованих саветника за то нема као на Западу да упуте фирме шта и како да се ради.

– Уколико предузеће има 30 или 50 запослених, међу њима један би морао да прима плату само за то да ишчитава прописе. Још деведесетих сам се уверила у Југословенско-швајцарској банци како ради госпођа, задужена баш за то да службенике у различитим одељењима упозорава шта се од закона на шта односи. Мале фирме немају пара попут ревизорских кућа да запосле те „читаче“, али процентуално од 150.000–160.000 регистрованих правних лица у Србији тек десетак посто њих има човека за праћење прописа. Зато је мој блог читан. Рецимо, еко-такса и такса за амбалажу је већини власника фирми потпуно непозната јер су донете 2010. у тишини, за разлику од ПДВ-а који је 2005. уведен уз претходну једногодишњу најаву на радију и телевизији, да су и врапци на грани све знали о њему – подсећа Биљана Трифуновић.

Р. Поповић

